

Iz naše organizacije.

Štajersko.

Konjiško učiteljsko društvo je zborovalo dne 2. febr. t. l. ob prav zadovoljivi udeležbi v Konjicah. Stisnili smo roke marsikateremu prijatelju, ki ga že skoro pol leta nismo več videli v svoji sredi. Tako je prav! Naj bi se čut tovarštva in celokupnosti vedno bolj negoval in razvijal v prid nam samim in napredku šole. Pozdravili smo dva nova člana, gg. tov. Brumna in tov. Čučka, oba iz Oplotnice. Njiju tovarštvo nam jamči, da ju ne bomo nikoli pogrešali pri društvenih sestankih.

Razprava tovariša Lovro Serajnika mlaj. o načinu in bistvu Jan. Levčevega lepopisa se je pozorno in z vidnim zanimanjem zasledovala in obrodila prav plodovito debato. Vprašanje iz vprašalne skrinjice: Ali se more, in s katerimi zakonitimi sredstvi, prisiliti pouk v ženskih ročnih delih — se je moralo zanikati, ker okr. šol. svet 4—5 neopravičenih poldni, in le toliko znašajo ročna dela mesečno, ne kaznuje. Naknadno k temu vprašanju so se oglasili mnogi tovariši z bridko pritožbo, da je ves sedanjí način obravnavanja šol. zamud prav za nič! Vse pisarjenje, detajliranje statistike je prazen pomp. Vobče se je domnevalo, da je 10 poldni, pod katerim številom se stranka ne kaznuje, dokaj previsoko, zakaj na enorazrednicah znaša to baš polovico meseca. No, da bi tudi učitelja kakor stranko zaradi iz tega izvirajočih neuspehov pardonirali, nam ni znano, pač pa mora čutiti vso pezo uradne moči. Slavna gospoda! Ljudstvu ne bo s slabimi močmi doma pridržanih maličkov dosti gmotno pomagano, sigurno več z dobro naobraženo mladino! Ker smo pa baš pred nedavnim časom s sličnimi lamentacijami brezuspešno javkali po časnikih, zato sta se stavila in en bloc sprejela sledeča predloga:

1. Slavni okrajni šol. svet se zaprosi, da prepusti kakor v letih 1902. in 1903. obravnavo šolskih zamud vzajemno učiteljstvu,

2. se pošlje slav. okr. šol. svetu spomenica, da se, dokler tega ne uvede, sam nekaj korenitejše poprime zamude.

Določil se je nadalje tudi čas in način uprizoritve koncerta v prid »Učiteljskemu konviktu« v Ljubljani. Koncert bo o Binkošti v Konjicah, in sicer s pomočjo komorne godbe in učiteljskega mešanega zbora. Potrebne korake za obistinitve je že storil g. tov. Beno Serajnik, za kar mu bodi iskrena zahvala. Nato so se razpravljale še neke privatne zadeve. Na predlog gđč. Črčkove se vrši prihodnje zborovanje prvi četrtek meseca marca v Oplotnici, v znožju zelenega Pohorja. To zborovanje bo združeno z nastopom tov. J. Čučka v elementarnem razredu. Odbor se nadeja prav obilne udeležbe!

Vestnik.

Odlikovanje. »Hrvatski pedagoško-književni zbor« v Zagrebu je na svoji glavni skupščini dne 2. t. m. zaradi zaslug za slovensko ljudsko šolstvo in zaradi osebitih simpatij za hrvaško učiteljstvo imenoval za svoje člane gospoda ravnatelja Henrika Schreinerja, g. prof. dr. Fr. Ilešiča, g. nadučitelja Jakoba Dimnika, predsednika »Zaveze« g. učitelja Luko Jelenca in g. učitelja Engelberta Gangla.

Olika in domišljavost škofovega glasila „Slovenca“ se kaže v vsem veličastnem blešku iz te-le notice, ki jo je priobčil »Slovenec« dne 11. t. m.: Obrekovanec »Učiteljskega Tovariša« so vendar enkrat dobili po prstih. »Slovenec« drezanje je toliko izdalo, da je moral »Uč. Tov.« na prvem mestu prinesiti uradni popravek c. kr. okrajnega šol. sveta v Postojni, ki brani od »Učit. Tovariša« po krivici napadeni krajni šolski svet v Vremah. »Šolo v svinjaku«, hinavščino, sirovost, vse mu je očital ta nečedni listič. Zdaj se je pa pokazalo, da je pravi svinjak edino le — »Učiteljski Tovariš«. — Dobro! Kako je z našim obrekovanjem, je

razvidno iz »Odprtega pisma« vremskega nadučitelja g. Justina, ki ga priobčujemo na drugem mestu. Da je pa edino le naš list pravi svinjak, nismo vedeli doslej, dokler nam niso tega povedali »Slovenčevi« duhovniki. S tem so nam sami namignili, da ni dobro, če smo dostojni in pošteni. Ako ne bodo mirovali gospodje, ki primerjajo naš list s svinjakom, se bomo morali otresti dostojnosti, da povemo in dokažemo z dejstvi, kje so pravzaprav svinjaki in kaj se vse dogaja v teh svinjakihi! Toliko »Slovenec« v uvaževanje! Ne pričakujemo sicer, da bi preklical te žalitve, ker je temu svetemu listu blatenje časti in poštenja političkega nasprotnika vsakdanje in najboljše opravilo. Svetujemo mu pa, da naj bo vsaj zaradi lastnih pristašev nekoliko previdnejši in taktnejši, sicer bo konec našega potrpljenja. Potem pa naj govore — svinjakil! Kakor je — po »Slovenčevi« izjavi — njegova zasluga, da smo morali priobčiti uradni popravek, tako bo to zadnje gotovo samo njegova zasluga.

Škoduje — svojcem! Kdo? — »Slovenec!« Mi smo priobčili članek o idrijski ljudski šoli, in ves svet nam mora priznati, da smo govorili resnico in želeli po svojih močeh pripomoči k saniranju tamošnjih čudnih in krivičnih razmer. To pa »Slovenec« ni všeč, zato se je zaletel v nas zadnjo soboto, češ, da smo priobčili dotični članek samo zato, da naznanimo svetu, da je v Idriji »jedro Slomškarije«. Malenkostni ljudje mislijo samo malenkostno. S takim zafrkovanjem pa škodujejo samo dobri stvari. Škode pa ne bomo trpeli mi, ampak tisti, ki so »Slovenčevi« somišljeniki, ki jim pa »Slovenec« sam ne privoščí boljše eksistence. Namesto da bi se resno poprijeli resne akcije in iskali pota, koder naj pride rešitev imenovanemu šolstvu, cepijo v »Slovenec« dlako, sumničijo in napravljajo resno zadevo za smešno in osebno. Ljudje, ki se morda že brigajo za to vprašanje, se smejejo in pravijo: »Saj nečejo sami sebi dobrega!« — Povedali smo svoje, drugi pa naj delajo, kakor se jim zdi. To je njih stvar!

Čekovni promet Učiteljskega konvikta. (Letnina za 1904.) G. Friderik Pehani, nadučitelj v Trebnjem; g. Mirosław Jazbec, učitelj v Ljubljani pri Žužemberku; g. Anton Berginec, nadučitelj v Poviru.

Učiteljski dobrotniki. »Pedagoško društvo« v Krškem, 606 K 74 h kot čisti dohodek veselice z dne 4. svečna. K tej vsoti je znana dobrotnica in šol. prijateljica č. gospa Josipina Hozhevarjeva prispevala 100 K. Da bi dobila ta blaga dobrotnica mnogo posnemoval! Neumorno delavno »Pedagoško društvo« in njega neutrudljivi predsednik bodi pa v zgled vsem učiteljskim društvom na Kranjskem, Sp. Štajerskem in Primorskem. Saj naše ljudstvo rado prispeva za zgradbo učiteljskega konvikta, le dati mu je treba v to primerne prilike in v ta namen so pa v prvi vrsti poklicana posamezna učiteljska društva. Vsa čast torej »Pedagoškemu društvu« v Krškem, ki se je tako častno odzvalo temu blagemu namenu! Veseli nas tembolj, ker se nam zagotavlja, da ni to še zadnja vsota, ki jo je darovalo »Pedagoško društvo« na žrtvenik učiteljskega konvikta. Kdo bi ne bil vesel tako zavednih in naprednih tovarišev in tovarišic! Ta veseli pojav v naši organizaciji nas navdaja z veselo nado, da pridemo bržkone preje do zgradbe konvikta, kakor to morda sami mislimo. Bog daj! — Posojilnica v Trebnjem 20 K. Pri tej priliki omenjamo še enkrat, da je društveni blagajnik v imenu odbora poslal vsem posojilnicam na Kranjskem, Sp. Štajerskem in Primorskem (izvzemši par prav majhnih, prošnjo za prispevek k zgradbi učiteljskega konvikta. Kako se bodo te prošnje reševale, je zavisno zdaj največ od učiteljev, ki službujejo v krajih posameznih posojilnic. Če je pa dotični učitelj celo tajnik ali odbornik dotične posojilnice, stori lahko še več za našo stvar. Dobra beseda ob pravem času najde dobro mesto! — G. Viljem Tomic, trgovec in posestnik v Trebnjem 5 K; g. Anton Črnyec, c. kr. učit. ravnatelj v Ljubljani, 5 K; g. Fran Omersa, trgovec in posestnik v Kraju, 2 K; g. Josip Lavrenčič, posestnik i. dr. v Ljubljani, 5 K; namesto venca na krsto g. Jurju Kraigherju v Postojni; g. Mihael Palčič, c. kr. poštni uradnik v Ljubljani, 2 K; g. Tomo Pavšler, trgovec in posestnik v Kranju, 10 K; g. Emilij Guttmann, c. kr. gozd. ravn.